

OTTHONUNK AZ EGYHÁZ

A péceli katolikus egyházközség hírlevele
Pécel, 2021. február 20. XV. Évfolyam 8. szám

Hamvazószerda után

Bizonyára mindannyiunk szívét-lelkét betölti még a betlehemi istálló szemlélése és a Megváltónk érkezése fölötti mérhetetlen öröm, miközben nagyböjt első vasárnapjához érkezve az Evangélium máris a pusztában lévő Jézust állítja elénk. Azt olvassuk, vadállatokkal volt körülveve, s angyalok szolgáltak Neki.

Nem biztos, hogy ezt könnyű elképzelni, pedig így van ez mindannyiunk életében. Egyszerre van jelen a rossz és jó, s folyton döntenünk kell valamelyik mellett. Jézus megmutatja, hogy akkor is lehetünk Isten közelségében, mikor sok veszély fenyeget bennünket, félelmetes dolgok vesznek körül. Mindannyian Krisztushoz szeretnénk tartozni, ezért ki akarunk tartani mellette akkor is, amikor zűrös, nehéz napjaink vannak, hisz a körülményeket nem mindig alakíthatjuk kedvünkre.

Hamvazószerdával elkezdődött Jézus szenvedésére való figyelés, a feltámadására való készület ideje. A liturgikus szín a lila, templomunk oltárképét is ilyen függöny borítja. Nincs virágdísz az oltár előtt, a szentmisékben elmarad az alleluja és dicsőség.

Ezen a napon fejünkre hamut szórva emlékeztet bennünket az Egyház, hogy porból vagyunk, porrá leszünk. Ez most szó szerint így történt, mivel a megszokott homlokunkra rajzolt kereszt helyett érintésmentesen a fejünkre szórta László atya a megszentelt hamut.

A prédikációban ennek sokféle jelentése közül kiemelte: Az Egyház ezzel nem csupán a földi életünk múlandóságára, esendőségére irányítja figyelmünket, hanem a földi életünkhöz kapcsolódva minden anyagi jellegű értéknek a múlandóságára. Figyelmeztet minket, semmit nem fogunk magunkkal vinni az örökkévalóságba.

Maga Jézus is arra tanít, hogy a mennyben gyűjtsünk kincseket. A hamu tehát arra hív mindannyiunkat, hogy az életünk során keressük az örök értékeket, melyeket senki nem vehet el tőlünk, ami a lélekhez tartozik, ami öröklétű a mi Teremtő Atyánk rendelése által.

Arra buzdított bennünket, hogy ebben a szent negyven napban igyekezzünk azokra a dolgokra figyelni, amik lelkiek, azokat az értékeket gyűjteni, védeni, amik örökké valók, amikkel kiérdemeljük az örök boldogságot.

-szerkesztők-

Február 24: Különleges mennyei születésnap

Bár városunk és Egyházközségünk az utóbbi évtizedekben jelentősen megfiatalodott, szép számmal élnek köztünk, akik a 2. világháború idejéből sok fájdalmas, személyes emlékeket őriznek. A várost és a közösséget érintő eseményeket a Historia Domus lapjain is olvashatjuk.

A Jézus Szíve Társasághoz tartozva mélyen érintenek azok a bejegyzések, melyek az akkoriban itt élő rendtársaim rendkívüli tetteit örökítik meg. Fáradhatatlanul küzdöttek a település népének testi-lelki boldogulásáért, a most Idősoththonként működő lelkipályaszentháza házában a svéd vöröskeresztes zászló oltalma alatt menedéket nyújtottak lányok, asszonyok, családok tucatjainak. A visszaemlékezések szerint Pécel első hősi halottja is rendtársaim közül került ki Szabó Mária SJC személyében, kit vértanúként tartunk számon, hisz tisztaságát védelmezve lelke halálát 22 évesen.

Kiskunfélegyházán élő vallásos szülei támogatták azt a vágyát, hogy a nővére példája nyomán ő is Istennek szentelt életet éljen. 18 éves korában lépett be a Társaságba, hol Szent Ignác lelkeségét követve mindenben meg tudta találni Istent. Kortársai derűs lelkiületű, szorgos teremtként emlékeznek rá, ki az alapítónk által elképzelt rejtett názáreti életet nagyon szerette. Első eskütételekor, 1945. január 1-én azt mondta a vele együtt ünneplő testvéreknek, úgy érzi, nemsokára meghal. A többiek megmosolyogták, mondván: „*A mennyországért meg kell ám szenvedni!*”

Pár nap múlva - a Budapest bombázása miatti borzalmas élmények után - a belvárosból gyalog jött ki több rendtársunkkal együtt Pécelre. Rövid ittléte alatt a gazdasági iskolában szolgált. Február 2-11. között lelkigyakorlatot végzett Petrich Antal jezsuita atyánál, melyben nagy elhatározást tett a megkomolyodásra, mert igencsak szeretett csacsogni, viccelődni. „*Nagyon fogok iparkodni.*” - ígérte, miközben nagyon boldog volt, s a vele együtt lelkigyakorlatozóknak hozzátette: „*Valami fog történni. Furcsa előérzetem van.*”

Vonatközlekedés nem lévén, kézikocsit húzva, gyalog jártak be a testvérek Budapest belvárosába gyógyszerért és ruhaneműkért a lelkigyakorlatos házban védelmezettek számára. Az egyik ilyen beszerző útról február 24-én várták haza a testvéreket, s aggódva a késés miatt, öt fiatal eljűk küldtek, hogy segítsenek hazahúzni a kocsit. Köztük volt az életerős Szabó Marika is.

Rákoscsaba és Pécel között két orosz katona csatlakozott hozzájuk, s egyikük szemet vetve Marika kipirult, szép arcára, megpróbálta egy közeli tanyára becsalni. A kis csapat érezte, hogy segítséget kellene hívni, de amint valaki ki akart válni a csoportból, több törést okozva puskatussal visszaverték. A sötétben egyikük beugrott az út menti árokba, Marika is próbálkozott, de a katonák észrevették. Egyikük utána vetette magát, leteperte, erőszakoskodott vele. Védekezésének 11 késszűrás lett az ára, de még így is megpróbált elfutni, ám két lövés kioltotta az életét.

A testvérek csak másnap indulhattak keresésére. Arcra borulva, széttárt karral, vérbe fagyva találtak rá. Horváth Ilona rendtársunk így emlékezik: „*Életemben nem volt olyan megindulás bennem, s oly öröm, mint mikor Marika rendbehozatalánál segítettem. Igazán szent áhítat és állandóan az a boldog tudat volt bennem, hogy egy kis vértanú. Arca nem volt sápadt, hanem pirosposzsgás, határozottan szép volt, nem tett halott benyomást. (...) Egy halott mellett sem éreztem azt az ujjongást, sőt, egész életemben nem éreztem olyan nagy lelki örömet, mint Marika mellett. Állandóan beszélgettem vele. Örömöm oly nagy volt, hogy hangosan is ki-kitört belőlem.*”

Temetésén a lelkigyakorlatos házban tartózkodók mellett részt vettek mindazok, kik a településen tudomást szereztek az esetről, mind mártírként tisztelték. Ravatalánál fölcsendült a Szűzanya hálaéneke, a Magnificat.

Igénytelen, egyszerű, rejtett életet élő testvérünket fölmagasztalta Isten. Az Úr e kicsi szolgálója jegyzetfüzetébe egyetlen sort írt: „*Uram, add, hogy jó néven vegyem, ha az emberek megvetnek vagy félreismernek!*”

Kurczina Terézia

Szent Zsuzsanna

A Zsuzsanna név a családukban nem mondható gyakorinak, de édesanyám második keresztnévként ezt a nevet kapta és utána én örököltem. Számomra különösen sokat jelent, hogy bibliai eredetű és héberül liliumot jelent, ami több neves szentnek is attribútuma.

Védőszentjei közül Római Szent Zsuzsanna a legismertebb, aki a III. században szenvedett vértanúhalált a hitéért. Másik fontos szent e néven az örmény néphez kötődik és az V. században élt, szintén vértanú. Őt azért tartotta halála napjáig fogságban a férje, mert nem tért át a perzsák hitére. Mivel grúz fejedelem felesége volt, ezért nemcsak az örmények, hanem a grúzok is nagy tisztelettel övezik. Érdekesség az életével kapcsolatban, hogy mikor

kiderült, hogy hitvese a Zarathustra vallás követője lett (noha nem teljesen önszántából, hiszen Örményország ebben az időben perzsa befolyás alatt állt), akkor Zsuzsanna visszavonult gyermekével együtt egy kis kunyhóba a templom közelében, mintegy jelezvén, hogy nem vállal életközösséget hitehagyó férjével. Akkor kezdődtek szenvedései, mikor ura hazatért a hunok ellen vívott háborúból, és semmilyen kényszerrel sem tudta feleségét eltántorítani keresztény hitétől. Zsuzsanna állhatatos hűsége vezetett szenvedésihez és fogságához, ahol a történetíró (Csurtavi Jakab, Zsuzsanna gyóntatója) szerint imádságban és aszkézisben töltötte a haláláig fennmaradó hat évet.

Mindkét asszony a hithez való hűség példaképe, akik akárcsak a Jézus első követői között nevesített Zsuzsanna, olyan állhatatos szeretettel lépdeltek az Úr nyomdokain, hogy az életüket is odaadták érte.

Dévai Zsuzsanna

Kik azok a ministránsok?

A ministránscsapat egy igen régi múltra visszatekintő közösség itt Pécelen is. Ezt a kis csapatot kb. 25 idősebb és fiatalabb fiú alkotja, és még nagyon szeretnék bővülni,

így már a cikk elején el is árultuk ennek a kis irománynak a célját. Ez a cikk egy kisebb betekintést ad majd mindenki számára kis közösségünkbe, és mindemellett toborzó céllal is készül, hogy minél több fiatal be tudjunk vonni a mi kis csapatunkba.

Amikor valaki azt a szót hallja, hogy ministráns, egyből azok a fekete szoknyában üldögélő fiúk jutnak eszébe a misékről, akik ünnepek alkalmával valamiért többen, máskor akár kevesebben, de mindig azon ügyködnek, hogy a liturgia fényét emeljék, persze a maguk módján. Hát igen, ha lehet így fogalmazni, a csapatunk fő profilja a miséken való szolgálat. A ministránslet ezen részéhez elengedhetetlen a kellő tisztelet és fegyelem. Sok kisfiú pont ettől a nagy tömeg előtt való szolgálástól fél, viszont ez az első pár alkalommal el is múlik, így egy kis szülői buzdítással könnyen legyőzheti a fenntartásait, és egy szuper közösség tagja lehet.

Szerencsére a ministránsletnek nemcsak a misén való szolgálás része jelentős. Mint fiatal fiúkból álló banda, számos más programot is szoktunk szervezni az év folyamán. Ilyen program a már hagyománnyá vált őszi túra, amit az egyházközösség szebbik neméből álló zsolttárosokkal közösen szervezünk meg. A közös programok közé tartozik a nyári szalonnasütés a templomkertben, némi focizással és métázással megfűszerezve. A hidegebb idő beköszöntével programjaink átköltöznek a templomkertből a hittanterembe. Itt hatalmas pingpongbajnokságok és társasjáték-partikat szoktunk lefolytatni pár szelet pizza társaságában. Minden ötletünkhöz régen Ferenc atya és most László atya teljes támogatását megkaptuk, amit ezúton is nagyon köszönünk.

A jövőbeni terveink között szerepel egy ministráns nyári tábor lebonyolítása is, ami még csak tervezési fázisban van, viszont, ha a Jóisten is úgy akarja, most nyáron ez is sikerülni fog. Ha Te is - vagy esetleg gyermeke is - szívesen részt venne ilyesfajta felejthetetlen élményekben, szívesen látunk minden első osztálynál idősebb fiút a csapatunkban. Egyik misére érkezz negyed órával hamarabb, és a padok helyett a sekrestye felé vedd az irányt!

ministránsok

KIADJA A MAGYAROK NAGYASSZONYA RÓMAI KATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG, PÉCEL.

Szerkeszti a plébános engedélyével: Csokonay Anna, Kurczina Terézia SJC, Varga Ili.

Az újságba szánt írásokat a következő e-mail címre várjuk: plebania.hirlevel@gmail.com

Az írások tartalmáért a szerző nevével vállalja a felelősséget!

Pécel, 2021. Febr. 21 – 28.

Nagyböjt I. hete

	Jeles napok	Szentmise	Miseszándék	Egyéb programok
20	SZOMBAT		Előesti sztm: 18:00	élő Ilona
21	VASÁRNAP	NAGYBÖJT 1. VASÁRNAPJA	10:30 18:00	+édesapa a Lovász csal élő és + tagjai
22	HÉTFŐ	Szt Péter székfoglalása	7:30	
23	KEDD		7:30	Csendes Szentségimádás 18:30-19:30
24	SZERDA	Szt Mátyás	7:30	+ Ferenc és a Pestuka csal élő és + tagjai
25	CSÜTÖRTÖK		—————	Egész napos Sztségimádás 8:00-19:30
26	PÉNTEK		18:00	+Nánai Pálné Éva tem megeml Keresztút: 17:15
27	SZOMBAT		Előesti sztm: 18:00	Lökösházi csal élő tagjai
28	VASÁRNAP	NAGYBÖJT 2. VASÁRNAPJA	10:30 18:00	+Gorácz Béla, a Gorácz csal élő és + tagjai +Katalin és Imre

- A Nagyböjt 1. vas-i misék végén hamvazást tartunk azok számára, akik Hamvazószerdán nem részesültek a szentelményben.
- Nagyböjt péntekjein a szentmise előtt közvetlenül, negyed 6 ó-tól keresztúti ájtatosságot végzünk a templomban, alatta gyóntatás van.
- Jövő vasárnap a katolikus iskolák javára van gyűjtés.
- Jövő vasárnap az este 6 ó-i szentmise gitáros lesz.
- A Jézus Szíve Társasága jubileumi évében Teréz testvér közterület elnevezését kezdeményezi egykori rendtársáról, Szabó Marikáról, ki a városunk határában tisztaságát védelmezve vértanúságot szenvedett A 22 éves korában orosz katona által lelőtt testvér Pécel első hősi halottja volt 1945-ben. A kérelmet aláírással lehet támogatni a hátul kitett íveken.
- A plébánián működő ifjúsági hittancsoport tagjaival március közepétől megkezdjük a bérmlásra való közvetlen felkészülést. Várjuk azokat a fiatalokat is 14 éves kortól, akik eddig nem jártak ifi hittanra, de szeretnének bérmlalkozók lenni. Jelentkezni lehet dr Kollmann Andrea hitoktatónál vagy a plébánosnál. Leendő bérmlalkozóink és szüleik számára lesz egy megbeszélés márc 7-én vas. este 7 ó-kor a szentmise után a templomban.